

EUROPA-PARLAMENTET

SPECIALUDGAVE

DET EUROPÆISKE RÅD
den 22. og 23. marts 2005
Bruxelles

TALE AF FORMANDEN JOSEP BORRELL FONTELLES
FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

01/S-2005

Generaldirektoratet for Parlamentets Ledelse

DA

DA

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2005)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2005)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\2005

FORMANDENS TALE

TALE AF EUROPA-PARLAMENTETS FORMAND

DET EUROPÆISKE RÅD

DEN 22.-23. MARTS 2005

Mine damer og herrer medlemmer af Det Europæiske Råd.

Det Europæiske Råds forårsmøde er det tidspunkt, hvor vi har lejlighed til at gøre status over det, som vi kalder Lissabon-strategien.

Det er den lidt læservenlige betegnelse, vi har valgt for vor fælles indsats for at styrke den økonomiske konkurrenceevne og samtidig bevare den europæiske sociale model og miljøet.

Borgerne skal forstå meningen med vor indsats, navnlig nu, hvor ratificeringen af forfatningstraktaten står for døren. De skal forstå, hvorfor den europæiske dimension betyder et plus og ikke en lang række begrænsninger og hæmsko for deres velstand og solidaritet. Og vi skal ikke kun forklare dem det. Vi skal også vise dem det.

Juncker har betegnet statussen over Lissabon-strategien som "beklagelig". Efter at have lyttet til repræsentanterne for de nationale parlamenter på mødet i sidste uge i Bruxelles er det mindste, vi kan sige, at der endnu er meget, der skal gøres.

Lissabon-målene blev fastlagt af de 15 medlemsstater midt under Internet-boblen. Målene var for mange og for uklare. Aktørernes rolle (EU's og medlemsstaternes) var i visse tilfælde ikke tilstrækkeligt struktureret, og i andre tilfælde unødvendig meget struktureret. Vækstudsigterne var alt for optimistiske. Vi må i dag erkende, at vi ikke har nået to af de vigtigste mål, nemlig for beskæftigelsen og for innovationsevnen, hvor efterslæbet i forhold til vore vigtigste partnere er øget.

Hvad kan Europa-Parlamentet bidrage med for at sikre et nyt fælles afsæt for de nu 25 medlemsstater?

Lad mig som første pege på, at Europa-Parlamentet efter en intens politisk og koordinerende indsats, som alle interesserede udvalg har bidraget til, med meget stort flertal den 9. marts vedtog en beslutning, som integrerer de forskellige politiske holdninger og nationale hensyn.

Denne beslutning sender Dem nogle enkle budskaber, bl.a.

- At det er nødvendigt at bevare balancen mellem de tre søjler, nemlig konkurrenceevnen, de sociale aspekter og miljøet. Jeg kan godt lide det billede, som Juncker anvendte under det interparlamentariske møde, som vi netop har afholdt: Det er et lille grantræ, ikke et juletræ, med forskellige kugler. Hvis en af dem falder ned, vil hele grantræet miste ligevægten.

FORMANDENS TALE

- At vi støtter de nationale handlingsplaner for Lissabon-strategien, som koordineres af en minister, der er udpeget af hver enkelt regering. Barroso har peget på, at et af Lissabon-strategiens svage punkter er, at der mangler et nationalt engagement. Men vi skal også bevare den europæiske merværdi.

- At vi opfordrer medlemsstaterne til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige, for at udgifterne til forskning og udvikling kommer op på mindst 3% af bruttonationalindkomsten, at de tilsvarende europæiske midler fordobles, og at der oprettes et europæisk forskningsråd med status som uafhængig rådgivende komité.

- At vi støtter det europæiske ungdomsinitiativ, som er foreslået af flere medlemsstater, og som nu udmøntes i en europæisk ungdomspagt.

- At såvel de europæiske statsbudgetter som de kommende finansielle overslag for 2007-2013 skal afspejle de mål, der forfølges.

Som De ved, lægger Europa-Parlamentet som den ene gren af budgetmyndigheden stor vægt på dette sidste punkt. Jeg er ikke i tvivl om, at det igangværende arbejde i det midlertidige udvalg herom, som jeg har den ære at være formand for, vil bidrage til at nå frem til en god løsning i juni. Jeg tillader mig at minde Dem om, at en aftale om de finansielle overslag kræver en aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet, og at uden en sådan aftale løber EU risikoen for en langvarig blokering og en stigende manglende forståelse hos vore medborgere for uoverensstemmelsen mellem de erklærede hensigter og virkeligheden.

Hvad angår miljøpolitikken, vil vi arbejde sammen med Dem om forslaget til erklæring om bæredygtig udvikling i juni. Vi kan allerede nu sige, at vi ser meget positivt på de måltal, der er angivet i forslaget til konklusioner.

I sidste uge organiserede Europa-Parlamentet et stort møde med deltagelse af såvel omkring 130 nationale parlamentsmedlemmer fra de 25 medlemsstater som repræsentanter for kandidatlandene. Jeg tog dette initiativ, fordi jeg mente, at den interparlamentariske dimension kunne yde et bidrag til vore overvejelser om Lissabon-strategien. Mødet var en stor succes med hensyn til deltagelse. Det afspejlede et umådeligt behov for information og en kollektiv vilje til at deltage langt mere aktivt i denne proces i samarbejde med regeringerne og arbejdsmarkedets parter.

Af den livlige og intense debat, der prægede mødet, kan der uddrages nogle første retningslinjer:

- Der var bred støtte til synspunktet om, at der skal være balance mellem de tre søjler, idet mindretal blandt deltagerne dog lagde størst vægt på den økonomiske søjle.

- De nationale handlingsplaner tillagdes stor betydning.

- Der var udtalt frygt for alt, hvad der kunne fremme skattemæssig og social dumping.

FORMANDENS TALE

- Mange parlamentsmedlemmer pegede på sammenhængen mellem Lissabon-strategien, de finansielle overslag og revisionen af stabilitets- og vækstpagten.

Mødet beviste sin nytteværdi, og vi håber at kunne gentage det før hvert forårsmøde i Det Europæiske Råd. Mødet bidrog til at øge forståelsen hos de nationale repræsentanter og medlemmerne af Europa-Parlamentet samt til at bibringe det europæiske projekt en større parlamentarisk dimension.

Den fornødne respekt for balancen mellem Lissabon-processens tre dimensioner indebærer vidtrækkende politiske valg. Parlaterne skal spille en rolle, for det er Parlaterne, der skal vedtage og gennemføre mange af de nødvendige reformer.

Mine damer og herrer medlemmer af det Europæiske Råd.

Jeg vil også gerne understrege, at kvalitet i den europæiske lovgivning er en uomgængelig forudsætning for enhver strategi, der sigter på at styrke vor konkurrenceevne.

Den retlige ramme for den europæiske økonomi skal være forståelig, enkel og så lidt byrdefuld som muligt. Vi skal minde om, at et europæisk regelsæt erstatter 25 nationale regelsæt, som udgør en reel hindring for, at det indre marked kan fungere hensigtsmæssigt.

Men EU-direktiverne skal også begrænses til det absolut nødvendige. De skal ikke være for detaljerede, og de skal gennemføres loyalt i de nationale lovgivninger uden for mange nationale omskrivninger, som gør dem mere komplicerede. Deres virkninger skal vurderes, før der træffes nogen som helst beslutninger, og de skal efterfølgende revideres regelmæssigt. Vurderingen skal være objektiv, og institutionerne bør vedtage en fælles metode til dette formål.

I sidste uge modtog vi Kommissionens meddelelse om bedre lovgivning i overensstemmelse med en aftale, der er indgået mellem de tre institutioner. Hver institution skal erkende, at bedre lovgivning afhænger af et reelt samarbejde mellem de tre institutioner, og det er i øjeblikket ikke sikret.

På det interparlamentariske møde for et par dage siden, hvor Juncker, Barroso og Verheugen deltog, gik et spørgsmål, som er direkte knyttet til Lissabon-strategien igen i alle debatterne, nemlig servicedirektivet. Det vil jeg gerne sige et par ord om. Man må ikke glemme, at det drejer sig om et forslag fra Kommissionen fra 2004, der i overensstemmelse med traktaterne, skal behandles - og som højst sandsynligt vil blive ændret - efter proceduren for fælles beslutningstagning mellem Europa-Parlamentet og Ministerrådet. Det er således et forslag, som endnu ikke er trådt i kraft.

Jeg er bekymret over den enorme forvirring, der eksisterer om dette forslag. Hvad er det helt nøjagtigt, man taler om? Hvis det drejer sig om den frie etableringsret, så er det spørgsmål afgjort for længe siden uden anvendelse af princippet om "oprindelsesland". Hvis det drejer sig om den frie udveksling af tjenesteydelser, er det mindste, man kan sige, at forslaget ikke er klart, og at det lader mange spørgsmål stå åbne. Det har Kommissionen selv erklæret for nogle få dage siden på Europa-Parlamentets plenarmøde.

FORMANDENS TALE

Det er nødvendigt, at vi alle bidrager til at forklare, hvad det handler om, for at undgå, at den ene halvdel af Europa får en følelse af at skulle slås med den anden halvdels forsøg på protektionisme. Vi skal heller ikke acceptere, at man siger, at hvis man er imod dette direktivforslag, er man imod forfatningstraktaten. For der er ingen sammenhæng.

Den debat, der netop er taget hul på i Europa-Parlamentet, vil være af stor betydning, og den vil være et meget intenst eksempel på parlamentarisk demokrati. Debatten vil give mulighed for en dybgående analyse af forslaget. Jeg er sikker på, at vore ændringer vil gå på at bevare den europæiske sociale model. Vi har for længe side erklæret os som tilhængere af gennemførelsen af det indre marked, men vi afviser samtidig social dumping. Som det fremgår af beslutningen om Lissabon-strategien, drejer det sig om at gennemføre et indre marked for tjenesteydelser, der sikrer balance mellem åbningen af markederne, forsyningspligtighederne, de sociale rettigheder og forbrugerne.

Fastlæggelsen af denne balance vil indebære yderst vigtige politiske kompromiser, som kræver en demokratisk debat, og Europa-Parlamentet vil være det rette sted at føre en sådan debat.

Mine damer og herrer medlemmer af Det Europæiske Råd.

Jeg noterer mig økonomi- og finansministrenes politiske aftale om stabilitets- og vækstpakten i bevidstheden om, at denne aftale vil give anledning til forskelligartede reaktioner i Europa-Parlamentet. Aftalen respekterer de grundlæggende og vigtige kriterier, som Europa-Parlamentet lægger stor vægt på, men den bevarer samtidig en vis grad af fleksibilitet, som afspejler et EU, hvor man viser forståelse for hinandens problemer uden at skade fællesskabet. Europa-Parlamentet anbefalede i sin beslutning af februar 2005, at pakten tog mere hensyn til den økonomiske udvikling. Uden denne aftale ville EU befinde sig i et dødvande.

Lissabon-strategien, de finansielle overslag, stabilitets- og vækstpakten og servicedirektivforslaget er alle spørgsmål, som optager borgerne i deres hverdag. Det samme gør udvidelsen. Vi skal forklare den bedre og fremhæve dens positive virkninger. Parlamentet forbereder afstemningen den 13. april om den samstemmende udtalelse om Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse med al den omhu, der er nødvendig, for at denne nye udvidelse skal betyde politisk, økonomisk og social fremgang for alle. Det ønsker også at deltage på nært hold i den overvågningsproces, som Kommissionen gennemfører frem til tiltrædelsen. Den skal være en reel kontrol og ikke en ren formalitet.

Nu, hvor forfatningstraktatens ratificeringsproces er indledt i mange medlemsstater, bør Europa tilbyde vore medborgere en bedre fremtid gennem den nye institutionelle ramme, som forfatningen giver, og med fastlæggelsen af økonomiske, sociale og miljømæssige politikker, der varetager borgernes interesser.

Det er af afgørende betydning, at samarbejdet mellem de tre institutioner udvikler sig under de bedste betingelser. Europa-Parlamentet har modtaget de retningslinjer, som Kommissionen foreslår for sin indsats i de kommende fem år, positivt. Denne holdning viser sammen med støtten til forslagene om midtvejsevalueringen af Lissabon-processen, at vi har en vilje til at fremme den gensidige forståelse institutionerne imellem og til at arbejde i fuldt samarbejde med Kommissionen.

FORMANDENS TALE

Mine damer og herrer medlemmer af Det Europæiske Råd.

Det luxembourgske formandskab står midt i et sandt forhindringsløb.

Den første forhindring er ryddet af vejen takket være aftalen om stabilitets- og vækstpakten. Europa-Parlamentet er overbevist om, at den samme ansvarsfølelse og vilje til at nå frem til et kompromis vil gøre det muligt at give Lissabon-strategien et nyt afsæt og at nå til enighed i juni om EU's fremtidige finansiering.

Mange tak.

ooOOoo